

Det Britiske Imperiums forræderi afsløret mens Trump gør skridt til et nyt paradigme med Rusland og Kina.

Den 14. juli (EIRNS) – Den undergravende rolle af britiske imperialistiske interesser bliver i stigende grad afsløret for verden. To store åbenbaringer alene i denne uge: For det første blev den tidligere britiske ambassadør i USA, Sir Kim Darroch, af sine egne rapporter til udenrigsministeriet, afsløret i at forsøge at undergrave den politik, som USA's præsident fører, alt imens at han arbejder for en "hændelse" i den Persiske Golf, hvor en amerikaner dræbes, og skylden skydes på Iran (en typisk britisk operation under 'falsk-flag', i lighed med den der blev udført af 'de Hvide Hjelme' i Syrien) for at tilsidesætte præsidentens afvisning af at gå i krig mod Iran.

For det andet gennemførte briterne en åbenlys handling af sørøveri ud for Gibraltar ved at beslaglægge et iransk olietankskib, hvorefter de iscenesatte en hændelse i Hormuz-strædet, hvor Iran fejlagtigt blev anklaget for til gengæld at forsøge at beslaglægge et britisk olietankskib. Som rapporteret nedenfor var denne hændelse iscenesat af den britiske militære efterretningstjeneste, som [imidlertid] forfejlede sin hensigt, og nu er blevet afsløret som en svindel.

Siden mordet på Jack Kennedy og den britiske succes med at trække USA ind i en uamerikansk kolonial krig i Indokina, har det anglo-hollandske neoliberale finansielle system systematisk overtaget den amerikanske økonomi. Dette blev

muliggjort ved at udnytte USA's fallit på grund af omkostningerne ved den folkemorderiske asiatiske krig og ved den kulturelle undergravning af en demoraliseret ungdomsgeneration gennem en 'ny opiumskrig', den anti-videnskabelige "miljø"-bevægelse, ledet af den kongelige familie, og udbredelsen af degenereret og grim "musik" for derved at nægte ungdommens adgang til skønheden i den klassiske musik og kultur. I stedet for den hamiltoniske politik med øremærket kredit, som indført under Roosevelts New Deal og under Kennedys rumprogram, og en udviklingspolitik for atomkraft/fusionsenergi, blev slagordene britisk "frihandel", "centralbankens uafhængighed" og lignende uamerikanske svindelnumre sat i stedet. Resultatet var spekulanters overtagelse af økonomien, outsourcing af vores industrier, legalisering af stoffer, hvilket medførte ødelæggelse af industri og infrastruktur og det moralske forfald der karakteriserer USA i dag, som det delvis dokumenteres i EIR's specialnummer: "The Bitter Truth of U.S. economic "Recovery" (Den bitre sandhed om USA's økonomiske opsving). "Intet mindre end en tilbagevenden til Hamiltons politik – ikke kun i USA, men i forbindelse med de store eurasiske kulturer – Rusland, Kina og Indien – som foreslået af Lyndon LaRouches 'fire love' og hans ide om et Nyt Bretton Woods – kan stoppe sammenbruddet af de vestlige økonomier og faren for global krig.

Præsident Donald Trump har taget små, men dramatiske skridt til at forfægte sit personlige lederskab og bryde med "etablissementet i Washington", som har forvandlet begge politiske partier til spytslikkere for britisk imperialistisk politik med permanent krigsførelse og "fri markedsdiktatur" af London og Wall Streets finansielle karteller. Han har taget skridt til at afslutte det sidste levn af Den kolde Krig i Korea; han forhandler en afslutning på den "endeløse krig" i Afghanistan; han er begyndt at genoprette optimismen fra Kennedys rumprogram gennem hans Måne-Mars-mission; han har holdt venlige møder med lederne af Rusland, Kina og Indien (blandt andre) på sidelinjen af G20 i Osaka, til stor rædsel

for briterne og de neo-konservative i hans eget kabinet; han har ophævet de absurde og destruktive "anti-kulstof"-regler, der blev pålagt af Obama, og samtidig gjort gældende at ren luft og vand er det virkelige miljøproblem; han har gjort sig til talsmand for "fair trade"-politik i modsætning til det neo-koloniale mantra om "globalisering".

Truslerne om krig og økonomisk disintegration eksisterer stadig trods disse små trin. Helga Zepp-LaRouche pegede i sin ugentlige webcast i lørdags på det centrale stridspunkt, der er involveret i at afslutte disse trusler og indlede et nyt paradigme for menneskeheden, ved at tage fat på forfaldet i borgernes moralske karakter, som præsenteret i Friedrich Schillers idé om den æstetiske uddannelse af mennesket. "Det er absolut nødvendigt," sagde Zepp-LaRouche, "at den moralske opbygning af menneskeheden går hånd i hånd med videnskabelige og teknologiske fremskridt, fordi videnskab og teknologi alene ikke har svaret på spørgsmålet om menneskets moralske adfærd." "Det er den æstetiske uddannelse, indflydelsen af stor kunst, klassisk musik, klassisk poesi og de andre klassiske kunstarter, som har denne forædlende virkning på mennesket, og derfor må disse to ting absolut gå sammen."

Schiller Instituttet vil den 20. juli fejre 50-årsdagen for menneskehedens landing på Månen med begivenheder på Manhattan og andre steder rundt omkring i verden med både videnskabelige og musikalske præsentationer, der også fejrer Lyndon LaRouches grundlæggende princip om, at den kreative proces inden for kunst og videnskab er en og samme.

I takt med at mennesket vender tilbage til rummet, vender det også tilbage til sin fornuft.

Den 4. juli (EIRNS) – Den seneste spektakulære udvikling i Korea er resultatet af de offentliggjorte og ikke-offentliggjorte møder mellem præsidenter Donald Trump, Xi Jinping fra Kina og Vladimir Putin fra Rusland sammen med andre verdensledere i Japan i sidste uge. Deres samarbejde om dette og andre brændende spørgsmål bør udgøre et afgørende vendepunkt væk fra udsigten til krig, og i stedet hen imod fælles højteknologisk økonomisk udvikling af en verden, der stadig, den dag i dag, er fuld af fattigdom og sult.

Men hvordan kan dette udfald sikres? For det første har vi brug for gode ledere – og præsident Trump, Xi og Putin er i sandhed de bedste ledere, vi har set i spidsen for disse nationer i mange år. Men noget andet er endnu vigtigere; hvilket blev anerkendt af de strålende begavelser, der grundlagde den amerikanske republik på denne dag i 1776, og af deres samtidige, den tyske "frihedspoet" Friedrich Schiller. Og det er borgernes moralske intellektuelle karakter. Dette er dilemmaet, som Shakespeare indledte sin Julius Cæsar med. Dyb korrupsion, uvidenhed og overtro blandt befolkningen vil medføre, at ethvert lederskab, selv det bedste, vil snuble.

Nu er det på tide at se den kendsgerning i øjnene, at Vesteuropa og USA, den transatlantiske sektor, har befundet sig i en veritabel mørk tidsalder i de sidste årtier af det 20. århundrede (og faktisk længere). Den store, netop afdøde, amerikanske videnskabsmand og statsmand Lyndon LaRouche redegjorde for de dybere filosofiske grunde til dette, og den svingende dynamik, i takt med at amerikanernes livssyn var

inspireret af Franklin Roosevelts økonomiske genopretningsprogram og af hans forventninger til efterkrigstiden, og sidenhen blev forringet under Truman. De moralske tidevandsbevægelser afspejler delvist perioderne med forfald og perioderne med spring fremad i videnskab og fysisk økonomi (snarere end aktiemarkedet). Kennedy forsøgte at genoplive Franklin Roosevelts ledelse og impuls. Men efter at Jack Kennedy, Martin Luther King og Bobby Kennedy var blevet dræbt, var der ingen anerkendt ledende skikkelse, der tog faklen op. Richard Nixons tåbelige ødelæggelse af Bretton Woods-systemet i august 1971 markerede en afgørende vending fra en økonomi med ægte fysisk produktion til den "post-industrielle" 'møgbunke, som vi sidenhen er blevet til.

Alt dette kan koges ned til det følgende. Menneskeheden sendte de første mennesker til et andet himmellegeme den 20. juli 1969 og den sidste i 1972. Fra 1972 til i dag har vi, som biologisk art, manglet evnen til så meget som at kunne gentage, hvad vi gjorde under Kennedys Apollo-program. Industrier er blevet nedlagt. Laboratorierne og universitetsafdelingerne er blevet lukket. Faktisk blev de skabeloner, der blev brugt til fremstilling af Saturn V, flertrinsraketten, stadig i dag den kraftigste der nogensinde er blevet lavet, kasseret. Lederen af teamet, der lavede den raket, Wernher von Braun, blev fjernet fra sit anlæg i Huntsville, Alabama, for at sygne nytteløs hen på et kontor i Washington.

Nu har vi til hensigt at vende, ikke tilbage, men fremad til Månen igen. Som administrator for NASA, Jim Bridenstine, har sagt, vil Artemis-programmet, der nu er under udvikling, blive et endnu større skridt for menneskeheden end Apollo. Det vil lede til en permanent tilstedeværelse for at industrialisere Månen, ikke som et mål i sig selv, men som et nødvendigt skridt til Mars – og sidenhen hinsides. Ressourcer fra Månen, der omfatter helium-3 brændstof til fusionsenergi, vil blive udvundet og forarbejdet til brug for missioner til Mars. Og

som John Kennedy foreslog til De Forenede Nationer i 1963, hvilket Trump-administrationen har gentaget, skal dette være et fuldt ud internationalt program. Sammen med ledende rumfartsnationer, som USA, Rusland, Kina, Indien og Japan, vil der være områder, hvor mange andre nationer også kan bidrage.

Dette program vil revolutionere vores økonomi. Som Lyndon LaRouche uddybede i en række banebrydende studier i 1980'erne, vil de nye teknologier, som rumindsatsen vil kaste af sig, overstige forholdet i 1960'erne, da amerikansk økonomi fik over 10 dollar for hver dollar investeret i NASA.

Dette rumprogram vil blive omdrejningspunkt for en ny global renæssance. Forestil dig for eksempel hvordan amerikanske klasseværelser vil se ud, når eleverne bliver forberedt på de nye, hidtil usete udfordringer ved udforskning af rummet – sammenlignet med den stof-omtågede kedsomhed, som vi ser i dag. Hvor Roosevelt byggede CCC-lejre for at rehabilitere ungdommen, vil vi bygge CCC-lejre for rummet, som Helga Zepp-LaRouche har sagt (Civilian Conservation Corps var et offentligt beskæftigelsesprogram under F.D. Roosevelt –red).

Den mand, som har gjort det muligt, er den afdøde Lyndon LaRouche. Var det ikke for de håndgribelige ændringer, som hans ideer har medført i verden i løbet af de sidste 40 år, ville ingen af de fremskridt, vi har set omkring G20-mødet i Japan d. 28.-29. juni have været mulige. Nu skal LaRouches navn renses for de falske anklager, som han blev dømt og fængslet for i 1986-89 af den selvsamme Robert Mueller, som har forsøgt at mistænkeliggøre Trump, således at præsident Trump og andre åbent og frit kan benytte sig af hans [LaRouches] enorme arv.

**POLITISK ORIENTERING OG
SCHILLER INSTITUTTETS VENNER
VALGMØDE den 23. maj 2019:**

**Være med til at skabe
historie – to uger til
valget.**

**Tom Gillesberg og Christian
Bechmann Olesen**

Lyd:

**POLITISK ORIENTERING den 11.
april 2019:**

**USA melder sig ind i det nye
rumkapløb.**

**Kinas Bælte- og Vej-Initiativ
vinder frem**

Med formand Tom Gillesberg

Inklusiv:

Trumps nye Måne-Mars-program kan øge det internationale rumsamarbejde både på Månen og på menneskets færd ud i solsystemet og resten af Galaksen.

Den amerikanske justitsminister Barr lægger op til en undersøgelse af iværksættelsen af anklagerne imod Trump om sammensværgelse med Rusland, inkl. de amerikanske efterretningstjenesters spionage imod Trump og hans folk.

Vil Trump stoppe sabotagen af hans politik fra sikkerhedsrådgiver Bolton, udenrigsminister Pompeo og vicepræsident Pence?

Italien tilslutter sig Kinas Bælte og Vej-Initiativ, og Xi Jinping forsøgte på mødet i Paris med Macron, Merkel og Junker at få skeptikerne i EU med.

Panda-diplomatiet mellem Kina og Danmark.

Brexit: Theresa May byder op til den samme dans en gang til.

Videoen ovenover:

Grundet tekniske problemer mangler de første minutter af udsendelsen. Derudover er lyd og billede ikke sammen før 3:25. Vi beklager. En fuldstændig lydoptagelse findes her:

Lyd:

**London ville være meget
lykkeligere, hvis bare**

virkeligheden **ikke** **eksisterede**

Den 9. april (EIRNS) – Virkeligheden er, at ånden fra JFK's Apollo-projekt endnu en gang betager landet med Trump-administrationens annoncering i sidste uge af nationens fremskyndede indsats for en tilbagevenden til Månen som et skridt på vejen til Mars. NASA's chef, Jim Bridenstine, holdt en entusiastisk hovedtale til 'Colorado Springs Space Symposium' den 9. april, hvor han udtalte: "Denne gang vil vi tage til Månen for at blive. Og en anden enestående ting er, at når vi tager til Månen, vil vi rejse med en koalition af internationale partnere."

Virkeligheden er også, at det 'Andet Bælte- og Vejforum for Internationalt Samarbejde', der skal afholdes i slutningen af april i Beijing, tager form som et vigtigt vendepunkt i kampen om økonomisk udvikling. Der er nu 124 lande og 29 internationale organisationer, som har underskrevet samarbejdsaftaler med Kina omkring Bælte og Vejinitiativet, meddelte medlem af Kinas politburo Yang Jiechi for nogle dage siden. "Opbakning til BVI er det fremherskende synspunkt indenfor det internationale samfund", bemærkede han.

Og virkeligheden er så meget desto mere, at begge disse revolutionerende strategiske initiativer er blandt de vigtigste politikker, som Lyndon LaRouche har forfægtet i årtier, og som nu tager form på verdensplan.

Denne pointe er heller ikke gået ubemærket hen i det Britiske Imperium, som altid har forsøgt at overbevise verden om, at når en mand dør, forsvinder hans magt til at skabe forandring i universet, filosofisk og politisk, med hans fysiske væsen. De er ikke fornøjede – faktisk er de skrækslagne – for at LaRouches ideer, som de med rette anser for en eksistentiel trussel mod deres system, skal vokse i

udbredelse.

Hvad kan det Britiske Imperium tilbyde i stedet for? Vanvid. Et desintegrerende globalt finanssystem. Et fuldstændig dysfunktionelt EU (hvis Brexit-krisen fortsætter meget længere, vil selve EU forsvinde, og der vil ikke være noget for Storbritannien at forlade). Regimeskift, destabiliseringer og krige, fra Venezuela til Iran til Libyen. Den fortsatte løgn om at Rusland blandede sig i valget i USA, en løgn som har til hensigt at optrappe situationen til en direkte konfrontation med den atombevæbnede supermagt. De uendelige bestræbelser på at ødelægge Trumps præsidentskab, uanfægtet af fakta eller sandhed. Og selvfølgelig den kulturelle fordærvelse med en ny opiumskrig rettet imod den amerikanske befolkning, i kombination med pornografi og anden modkultur, der følger med.

Helga Zepp-LaRouche opsummerede tidligere i dag den strategiske situation på følgende måde:

“Vi har det mest utrolige potentiale for, at verden kan bevæge sig meget hurtigt i retning af Lyndon LaRouche livsdrøm – nemlig at skabe en helt anden verdensorden, et nyt paradigme, et nyt sæt internationale relationer baseret på videnskab og en vision for menneskehedens fremtid. Dette er klart den dominerende, underliggende dynamik på planeten.”

Hun fortsatte: “Men det er også klart, at vi står midt i den mest heftige kamp, fordi det Britiske Imperium indser klart, at hvis de ikke gør brug af deres sædvanlige tricks som krig og undergravning og kup, og hvad der ellers er, vil de snart være historisk helt irrelevante. Så de er lige så farlige som et såret vilddyr.”

Zepp-LaRouche tilføjede, at det er afgørende at hjælpe med at befri præsident Trump fra britisk pres, der kommer både fra udlandet og fra hans egen administration, herunder udenrigsminister Mike Pompeo og den nationale

sikkerhedsrådgiver John Bolton, der for nylig har ført an i offensiven mod konfrontation og endda krig med Kina, Rusland, Venezuela, Iran og andre.

Zepp-LaRouche konkluderede: "Alt dette munder ud i det absolutte behov for at optrappe kampagnen for at rense Lyndon LaRouche. Den bedste, og formentlig eneste, måde at stoppe 'krigsmaskinen' på, er frifindelsen af LaRouche, fordi det ville ramme og blotlægge forbrydelserne begået af det samme apparat, der retsforfulgte LaRouche, dækkede over 11. september, og nu kører 'Russiagate'-operationen for at vælte Trump. 'Russiagate' er blevet fuldstændig miskrediteret, og det må frem i lyset og anerkendes.

"Dette vil blive en periode med helt utrolige forandringer. Der vil komme 'jordskælv' i Europa, som helt kan ændre landskabet med det kommende europæiske valg. Man har de overhængende skyer af, hvad der vil ske med Brexit. Man har en helt forandret dynamik i mange områder af verden."

Klare udsigter lyser op i rummet, alt imens menneskehedens fjender holder fast ved farlige konflikter

Den 2. april (EIRNS) – Aktuelle begivenheder giver forventning om smukke fremskridt inden for banebrydende videnskab – rumforskning og fusionsenergi – og også fortsatte eksempler på den ånd af internationalt samarbejde, der kræves for at nå dem. Men samtidig trues dette prospekt af opblussende konflikt, og endog krig, af neokonservative, neoliberale og

"neo-menneskeagtige" aktivister, der handler på vegne af den døde gamle orden med britisk monetarisme og geopolitik. For eksempel mødes repræsentanter for NATO-landene i denne uge i Washington, D.C., i anledning af 70-års jubilæet, og deres ledende dagsorden er indtil videre at lægge planer om at gå til angreb på Rusland.

Baggrunden for dette udfoldende drama, som vil bestemme menneskehedens fremtid, måske i århundreder fremover, er erindringen om Lyndon LaRouches ånd, som indgyder frygt i de britiske imperialistiske lederes hjerter (hvis de da har noget), såsom skribenterne ved *The Times of London* – og indgyder mod i sjælen og samvittigheden hos alle mennesker med god vilje, som var bekendt med LaRouches livsmission.

På månen er landingsmodulet Chang'e-4 og månebilens Yutu-2 i dag vågnet igen efter deres to ugers 'måne-nat', og er tilbage på arbejde. Yutu-2-månebilens har allerede overskredet sin levetid på tre 'måne-dage', men fungerer stadig pænt. Billeder er på vej tilbage til Jorden, og en af Yutu-2's opgaver er angiveligt at opsamle data om alderen på en nærliggende klippeformation. Dette bidrager til mængden af viden og teknologi, der er nødvendig for at opfylde menneskehedens 'uomgængelige udenjordiske mission' (extraterrestrial imperative). I begyndelsen af denne uge vil tre amerikanske astronauter endvidere træne til den internationale rumstation på 'Yuri Gagarin Cosmonaut Training Center' i Rusland.

Det mest spændende i denne uge er Det Kinesiske Videnskabsakademis annoncering af planerne om et nyt fusionsforskningscenter, som vil have integrerede faciliteter til forskellige undersøgelser, herunder magnetisk indeslutning (af plasma, red.) og en 'tokamak' (en fusionsreaktortype, red.) Der er fastlagt en tidsplan for at kunne opbygge fusionskraftværker inden år 2050, og det vil naturligvis kaste gode bidrag af sig til fremdrift af rumfartøjer.

Modstil i kontrast til dette positive perspektiv den

konfliktfremmende virksomhed, der fortsat pågår, for at sætte USA op imod Rusland og Kina, og at få USA til at skeje ud og angribe naboer i Sydamerika, og det er tydeligt, at faren er til stede. Drejebogen er det gamle, trætte britiske 'great game', med skabelsen af geopolitiske fælder. NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg er i Det Hvide Hus i dag og taler i morgen i Kongressen ved en fælles session, der traditionelt er forbeholdt stats- og regeringschefer. I går talte Stoltenberg i Bruxelles om et voldsomt anti-russisk fokus for NATO-mødet. "På torsdag vil vi begynde med at drøfte NATO's relationer med Rusland. Rusland fortsætter med at overtræde INF-traktaten ... Rusland fortsætter med at trodse vores opfordring til at vende tilbage til overholdelse af INF-traktaten, og tiden løber ud. NATO er også bekymret over Ruslands mønster af aggressiv adfærd over for Ukraine og Georgien. .." og så videre.

Ekkoer af samme linje kommer fra den neokonservative flok indenfor præsident Donald Trumps egen regering med hensyn til Venezuela lige nu, samt angreb på Kina over Bælte- og Vejinitiativet i Central- og Sydamerika. Vi vil undersøge de mennesker, der presser på med den britiske politiske dagsorden, og afsløre dem og deres kriminelle udgangspunkt for det amerikanske folk, som elsker Præsident Trump, i væsentlig grad på grund af hans engagement for verdensfreden.

I de kommende uger, mens vi nærmer os mindehøjtideligheden til juni for Lyndon LaRouches liv, er det tid til at mange amerikanere og verdensborgere kan fås til at tilslutte sig LaRouche ved at tilføje deres navne til appellen for hans frifindelse, og ved at arbejde sammen med os for at sikre, at Lyns vision om et nyt paradigme for menneskeheden bliver til virkelighed.

Vil 'krigsfraktionen' kontrollere Trumps missilforsvar? Helga Zepp-LaRouche svarer

Den 20. januar (EIRNS) – Under Helga Zepp-LaRouches ugentlige strategiske webcast den 19. januar blev hun spurgt af værten Harley Schlanger, om præsident Donald Trumps netop annoncerede missilforsvarsplan kunne blive noget lignende Lyndon LaRouches og Ronald Reagans SDI? (Strategic Defense Initiative, red.)

Fru LaRouche svarede: "Selv om det er meget interessant, og mange medier faktisk henviste til præsident Reagans SDI, ville jeg sige, jeg ville gerne vente og se om dette udspil også omfatter et tilbud til Rusland og Kina, fordi det faktisk er hvad Reagans SDI gjorde, eller er det, som nogle af kommentatorerne – også i Rusland og de kinesiske medier – er bekymrede for, et forsøg på fra hvad man generelt kan kalde 'krigsfraktionen' i USA at etablere overlegenhed i rummet; og som Global Times for eksempel sagde, et forsøg på at sikre at USA muligvis kunne angribe et land med atomvåben og ikke være bange for, at USA selv ville blive udsat for et modangreb? De kalder dette en illusion, som ikke vil fungere, at det vil føre til annullering af princippet om "garanteret gensidig ødelæggelse" og afskrækkelse. Nu er det ikke nødvendigvis en dårlig ting, for hvis man husker tilbage... da min mand udviklede, hvad der blev SDI, var det den eksplicitte ide at erstatte princippet om gensidig sikret ødelæggelse med begrebet gensidig sikret overlevelse.

"Det var min mands reaktion på krisen med

mellemdistanceraketterne i Europa, SS-20 og Pershing II, som i begyndelsen af 80'erne havde et 'launch-on-warning-beredskab, hvorved faren for en utilsigtet atomkrig var ekstremt høj. Så min mand påbegyndte i slutningen af 70'erne at udvikle dette forslag om at de to supermagter sammen skulle udvikle nye våbensystemer baseret på 'nye fysiske principper'... udvikle dem sammen, installere dem sammen, og på den måde – for første gang – gøre defensiven mindre kostbar end offensiven, og i den proces gøre atomvåben overflødige.

“På det tidspunkt havde vi såkaldte diskussioner 'bag kulisserne', på vegne af USA's Nationale Sikkerhedsråd, med officielle repræsentanter for Sovjetunionen, og min mand og jeg var involveret i disse drøftelser igennem et helt år. Og så i februar '83 kom der svar tilbage fra Moskva om, at de ikke kunne lide dette forslag, med argumentet, at det ville bringe Vesten flere fordele end Sovjetunionen; hvilket i øvrigt ikke var sandt, fordi præsident Reagan tilbød to gange, en gang i marts 1983 og igen otte måneder senere, at USA ville hjælpe Sovjetunionen med at anvende gennembruddene i den nye militære teknologi, genanvendelse af dem i civilsektoren, og på den måde overvinde visse flaskehalse i Sovjetunionens civile økonomi. Og min mand uddybede dette forslag og gjorde det til et såkaldt "udkast til protokol for supermagterne", hvorved de ville gå sammen om et fælles 'science-driver'-program, øge verdensøkonomiens produktivitet og gennem en gigantisk teknologioverførsel til udviklingslande overvinde underudviklingen i Den tredje Verden. Dette var det oprindelige, 'rigtige' SDI ...

“Så det var derfor en fantastisk ide, der kunne have afskaffet både Warszawa-pagten og NATO, og det ville have ændret kursen for menneskeheden, hvis det ikke var blevet afvist af 'høgene' på begge sider – både Bush-fraktion i Reagan-administrationen og Ogarkov-fraktionen i det sovjetiske lederskab.

“Nu, eftersom Trump kun har givet en indledende erklæring, og de tre repræsentanter fra USA, der præsenterede dette for

pressen, sagde også dybest set ting – en af dem sagde, at dette bare er en reaktion på Ruslands og Kinas hypersoniske missiler; en anden sagde grundlæggende, at dette ikke er en hyldevare, men at det vil blive udviklet – så det ser ud til, at det på dette stadium er et gigantisk forsknings- og udviklingsprogram. Men det centrale spørgsmål er, og det insisterer jeg på: Vil det omfatte et samarbejde med Rusland og Kina, eller vil det være rettet imod dem? Dette vil afgøre spørgsmålet om, hvorvidt det er i SDI's fodspor eller ej; og lad os håbe på det bedre, fordi præsident Trump søger et bedre forhold til Rusland; han laver meget gode ting med Kina nu; han vil trække sig ud af Syrien og Afghanistan. Så jeg giver ham absolut fordel af tvivlen, og lad os så se hvad det viser sig at være.”

Den underliggende positive dynamik i Verden som det Britiske Imperium prøver på at holde skjult for dig

Hvis man lytter til de vestlige nyhedsmedier, skulle man tro, at verden er helt kaotisk og uden noget ordnende princip overhovedet. Ved imidlertid at træde to skridt tilbage og sætte amerikanske og europæiske “aktuelle begivenheder” i sammenhæng med det der sker i resten af verden, er det lettere at se, at hvad der foregår i Vesten er etableret

reaktion på de positive kræfter for forandring, der er på spil over hele kloden. Samtalerne mellem Xi og Kim bevæger sig fremad, og foregriber et muligt andet topmøde mellem Trump og Kim; potentielle fremskridt i samhandelsdrøftelserne mellem USA og Kina; Trumps beslutning om at trække USA ud af Syrien i forbindelse med Astana-processen; Kinas succesfulde landing af Chang'e 4-fartøjet på den fjerne side af månen, og meget mere. Hør med når Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, og Harley Schlanger diskuterer alt det, som medierne forsøger at skjule for dig!

Briten erfarer at det ikke er så let at dæmme op for menneskelig kreativitet

Det er værd at understrege, at der i løbet af den sidste uge har været to fremragende strategiske udviklinger, bemærkede Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche i dag. Den første er den epokegørende præstation af Kinas Chang'e-4-Månemission, som allerede frembringer en "Sputnik"-lignende effekt internationalt, lige fra entusiastiske lykønskninger og invitationer til løbende samarbejde fra Afrika, Latinamerika, Asien og dele af det videnskabelige samfund i Vesten til tænderskærende frustration fra det tyske formiddagsblad Bild Zeitung, som er forfærdet over, at Kina på denne måde har fået forspring overfor Vesten.

Hvad Chang'e-4 viser enhver der er parat til at åbne øjnene, sagde Zepp-LaRouche, er, at Kina er på den rette vej til videnskabsbaseret fysisk økonomisk udvikling, herunder Bælte-

og Vej Initiativet; og at Vesten er idiotisk galt afmarcheret og må bringes til fornuft – en opgave der vil være i centrum for Schiller Instituttets kommende konference.

Den anden større udvikling var aflysningen af NASA's invitation til topchefen for Roscosmos, Dmitry Rogozin, som havde planlagt at komme til USA for at tale til ledere fra NASA og holde møder med hans kolleger. Denne handling, der skete på foranledning af demokratiske senatorer og andre, er fuldstændig sindssyg, sagde Zepp-LaRouche: USA kan ikke engang komme til den internationale rumstation uden russiske raketter! Vi saver den gren af, som vi selv sidder på. Hvis vi skal skabe en global alliance for udvikling, der ledes af de fire stormagter specificeret af Lyndon LaRouche – USA, Rusland, Kina og Indien – er aflysningen af Rogozins besøg det værst tænkelige, man overhovedet kunne gøre.

Disse to udviklinger afspejler de igangværende, modsatrettede processer; og som sådan indkapsler de den opgave, som planeten står overfor i dag.

De foregår i forbindelse med en ulmende massestrejke, der – om end ujævnt – fejer hen over planeten, en ulmen der stædigt undviger britisk kontrol. Dens udtryk omfatter:

- Chang'e-4-missionen: Briterne finder til deres forfærdelse ud af, at når menneskelig kreativitet som sådan fanger menneskers fantasi, er det smitsomt.
- Brexit processen: I takt med at Storbritannien slingrer mod en "hård-Brexit" i forhold til EU den 29. marts, er en større kapitalflugt fra City of London allerede påbegyndt, hvilket – ifølge nogle regnskaber – udgør mere end 10% af aktiverne i den britiske banksektor, for ikke at nævne den langt mere signifikante derivat-

spekulationsboble, der drives af London.

- Trumps præsidentskab i USA: Trump fortsætter med at modstå de støjende forsøg på at stoppe hans fastlagte politik om at afslutte de "uendelige krige" overalt. Det er ikke kun Syrien, der står på spil, eller hele Sydvestasien for den sags skyld; det er hele det "specielle forhold" med briterne og deres geopolitiske og økonomiske vanvid.
- Protestdemonstrationer med De gule Veste: Som LaRouche-allierede og tidligere franske præsidentkandidat Jacques Cheminade har understreget, er det et ulmende massestrejke-fænomen, der finder sted i Frankrig, men det udspringer ikke fra Frankrig – det er en del af den samme globale proces med afvisning af de mislykkede institutioner, som også ses andre steder.
- López Obrador-præsidentskabet i Mexico: AMLO (Andrés Manuel López Obrador, red.) fører støt Mexico tilbage til sin historiske, nationalistiske politik med økonomisk vækst, et stærkt præsidentskab og respekt for national suverænitet samt ikke-intervention i andre nationer. London troede, de havde dræbt dette Mexico – men de tog fejl.

Ligesom briterne erfarer, mere generelt, at det ikke er så nemt at dæmme op for og dræbe menneskelig kreativitet, når først den er begyndt at brede sig.

Hvad verden behøver nu

Den 3. januar (EIRNS) – Som hele verden nu ved, landede Chang'e-4 i dag på den anden side af månen, menneskeheden første landing dér nogensinde. Som EIR's stiftende redaktør Lyndon LaRouche korrekt havde forudsagt, selv før Chang'e-4-missionen formelt blev annonceret i december 2015, er en ny æra begyndt for menneskeheden. Ouyang Ziyuan, fader til og leder af Kinas program for udforskning af Månen, gav i dag et interview til CGTN-TV, hvor han diskuterede sin opdagelse af, at Månens Helium-3 vil forsyne menneskeheden med fusionskraft som energi i de næste 10.000 år. På samme tid blev den store mulighed, som månens bagside tilbyder for lavfrekvent radioastronomi – flere gange beskrevet af LaRouche PAC's forskerhold – udnyttet allerede i går, da det kinesiske månefartøj blev koblet sammen med missionens Queqiao-relæstation, hvorved man dannede et sammensat lavfrekvent radioteleskop, der rækker langt ud over vores galakse, idet månens masse beskytter det mod jordens interferens.

Samtidig måler månefartøjet den lokale vandkoncentration med henblik på en fremtidig bemanded landing. Men endnu vigtigere er Chang'e-4's rolle i vores arts historiske fremskridt fra jorden og ud i solsystemet, galaksen og hinsides, der blev indledt mod enorme odds af heroiske tyskere, russere og amerikanere i det 20. århundrede. Men det blev brutalt lukket ned af Storbritannien efter de amerikanske bemandede månelandinger i 1969-72. Endeligt, efter to tabte generationer, er denne menneskeheden store kamp atter genoptaget. Vi erindrer ordene fra den store sovjetiske rumforsker Sergei Pavlovich Korolyov til hans hold på Baikonur den 4. oktober 1957, da Sputnik blev opsendt med succes: »Menneskeheden bedste sønners drømme er blevet til

virkelighed – stormen mod rummet er begyndt.«

En ny æra er begyndt, hvis... – hvis, og kun hvis, vi drager klar fordel af den. Hvis vi i stedet går glip af denne sidste chance, kan menneskeheden falde tilbage til forrige århundredes mørke eller værre. På samme dag som månelandingen, den 2. januar (EST – red.), drev præsident Donald Trump den britiske fjende til raseri i et halvanden times TV-transmitteret kabinetmøde, hvor han placerede ansvaret for fred i både Afghanistan og Syrien på disse lande samt deres naboer, herunder Indien, Pakistan og Rusland for Afghanistans vedkommende, Tyrkiet og Rusland, måske også Iran, for Syriens. Præsidenten sagde, at Sovjetunionen i 1979 var i sin gode ret til at intervenere militært i Afghanistan, hvorfra terrorisme oversvømmede unionen. Som Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche har bemærket, åbner præsident Trump døren til en Westfalsk fredsløsning for Sydvestasien – en løsning som Kissinger, der taler for sine britiske herrer, udelukker. Disse britiske herrer vil aldrig tilgive Donald Trump for dette, så længe han lever. Den fuldstændige afskrift af præsidentens udveksling med sit kabinet er offentliggjort på det Hvide Hus' hjemmeside. Men endnu engang er det, der er yderst vigtigt om denne store forandring, ikke de faktiske omstændigheder i sig selv (endnu mindre kommentarer om dem), men snarere hvad vi, menneskeheden, gør med dem – eller undlader at gøre.

Den udgave af EIR, der udkommer 4. januar, indeholder en tale af Lyndon LaRouche fra marts 1998 med titlen »Mod et Nyt Bretton Woods.« Han talte blandt andet til embedsmænd og rådgivere for daværende præsident Bill Clinton og dermed indirekte til præsidenten selv. Efter at have tegnet et samlet levende billede af ideén om det Nye Bretton Woods-system ud fra dets bestanddele , herunder komponenter som maskinværktøjernes rolle og Den Eurasiske Landbro, var LaRouches ord, når man sætter dem på spidsen: »I siger, at det er alle gode forslag. I indrømmer, at idéerne er smukke. Men I

siger, at det 'ikke ligger i kortene'. Lad mig sige jer noget: Tag lederskab eller kom af vejen!« I en artikel i samme udgave af EIR skriver Dennis Speed fra LaRouchePAC's ledergruppe med et kinesisk ordsprog, der peger i samme retning: »De, der siger, at det er umuligt, bør ikke forstyrre dem, der gør det.«

I den nævnte tale fortæller LaRouche den usminkede sandhed om, hvad lederskab er, og hvad det ikke er. Er lederen den, der omhyggeligt analyserer og genanalyserer midlerne (eller tabene) for minutiøst at kunne veje oddsene for succes og fiasko mod hinanden? Vil Trump blive sat for rigsretsdømmen? Vil denne eller hine forfærdelige ting ske? Eller markerer han dristigt den hidtil usynlige, kritiske vej og sætter alt på spil for sejr, som Tysklands general Alfred von Schlieffen gjorde det i første verdenskrig? Kæmp utrætteligt for at vende flanken, spar ingenting, selvom – som det ofte er tilfældet – slagets fremtidige udvikling endnu ikke kan forudsiges. Dette er den måde, kampen skal føres, på mange fronter, for LaRouches Nye Bretton Woods.

Embedsmand fra Kinas rumprogram bekræfter planer om en bemandet månelanding

30. april, 2016 – Selv om kinesiske videnskabsfolk igennem nogen tid har presset på for en mission hvor astronauter lander på månen, kom den første meddelelse om en sådan plan i forbindelse med fejringen den 24. april af 'Den Nationale

Rumdag', fra en højt placeret embedsmand i rumprogrammet. Generalløjtnant Zhang Yulin meddelte ved en konference for fejringen af Kinas første rumdag, at Kina planlægger at lande astronauter på månen i 2036. Zhang er viceleder af 'Kinas Bemandede Rumprogram', som lagde hans bemærkninger på deres hjemmeside den 28. april. Han er også stedfortrædende chef for Den Centrale Militære Kommissions Afdeling til Udvikling af Udrustning.

Kina må "forbedre sine evner og benytte de næste 15 til 20 år til at virkeliggøre sin intention om bemandede ekspeditioner for at udforske Månen" sagde Zhang, "og tage et afgørende skridt for det kinesiske folk, med at forberede grundlaget for at udnytte rummet". Han noterede også, at projektet ville, i al almindelighed, befordre den videnskabelige og teknologiske udvikling af landet. Zhangs kommentar følger præsident Xi Jinpings udtalelse på rumdagen om, at hans "vision for Kina" er forbundet med Kinas visioner i rummet.

Pang Zhihao, fra Kinas Akademi for Rumprogramteknologi, beskrev de udfordringer der er for Kinas rumprogram, for at udføre en sådan månelanding. Først skal en meget kraftig affyringsraket, i størrelsesordenen som en Saturn V måneraket, designes, udvikles, tilpasses mennesker og afprøves. "For at sende vore astronauter til månen, skal vi bruge en enorm raket, som er i stand til at løfte en nyttelast på mindst 100 tons op i kredsløb omkring jorden i en lav bane", forklarede han. "Det er derfor, at vore videnskabsfolk er begyndt på at udvikle Long March 9". Den nye løfteraket forventes at have en kapacitet på 130 tons og være i stand til at lette omkring 2030. Det bliver nødvendigt at udvikle en ny besætningskapsel, større og mere velegnet end rumfartøjet Shenzhou. At skabe nye rumdragter, velegnet til at gå på månen er på vej, og teknikker til nedstigning på måneoverfladen, en blød landing, og evnen til opsendelse fra måneoverfladen og til at møde og sammenkoble med et rumskib til hjemrejsen er alt sammen nødvendige forudsætninger.

Embedsmænd har understreget, at Kinas igangværende projekter danner grundlaget for en bemanded rummission. Møde og sammenkoblingsmissioner i jordrumskibet med Shenzhou-kapsler har dannet grundlaget for de mere krævende måne rumskibes møder, der er forudsætning for den bemandede mission. Næste års Chang'e-5 missioner, der vil sende måneprøver tilbage til Jorden, vil demonstrere den højhastighedsreturnering til Jorden, som den bemandede månemission vil kræve. Ligeledes var landingen af Chang'e-3 og dens ledsager månebil Yutu på månen en god øvelse for landingsteknikker borte fra Jorden.

Over de næste 15-20 år, sagde Zhang, vil alle disse færdigheder blive udviklet.

Om rumindustriens muligheder. Astronaut Andreas Mogensen, EIR-interview.

**EIR-videointerview med astronaut
Andreas Mogensen efter konferencen
på Christiansborg, om
rumindustriens muligheder, 2. maj
2016**

EIR: Hvordan ser du samarbejdet med Kina, og deres ambitiøse program?

Mogensen: Vi samarbejder også med Kina hos ESA; de bliver en

vigtig samarbejdspartner i fremtiden. De er så bare ikke i dag en del af samarbejdet bag Rumstationen. Men vi håber da på, i hvert fald fra europæisk side, at få etableret et samarbejde, og jeg også, at der er en god chance for, at vi en dag ser en europæisk astronaut ombord på den næste, kinesiske rumstation. Hør mere.

Se også:

Optagelser fra konferencen på Christiansborg den 2. maj 2016, om rumindustriens muligheder, inkl. astronaut Andreas Mogensen

Optagelser fra konferencen på Christiansborg den 2. maj 2016 om Rumindustriens muligheder inkl. astronaut Andreas Mogensen

Schiller Instituttets optagelse.

Se også EIR's og Schiller Instituttets kort interview med Andreas Mogensen efter konferencen. (kommer senere)

1. del:

2. del:

Program:

Ordstyrer: Helge Sander

15.00 MF Orla Hav byder velkommen

15.03 praktiske forhold ved ordstyrer Helge Sander

15.05 rumlovens perspektiver. Ulla Tørnæs.

15.13 Andreas Mogensen præsenteres

15.15 indlæg under overskriften "de industrielle muligheder indenfor rumfart".

15.25 Niels Buus, Gomspace Aalborg.

15.30 Peter Sloth, kontoret for Rum, uddannelses- og forskningsministeriet.

15.35 Charlotte Rønhof, Dansk Industri (erstattet af en anden fra DI)

15.30 Torben Andersen Lindhardt, Dansk Metal.

15.45 Morten Bødskov, MF Socialdemokraterne, formand for Ehrvervsudvalget

15.50 Jakob Engel-Schmidt, MF Venstre, i Uddannelses- og Forskningsudvalget

15.55 der indsamles spørgsmål til Andreas Mogensen.

16.00 Andreas Mogensen besvarer indsamlede spørgsmål stillede af Helge Sander.

LaRouchePAC Internationale

Fredags-webcast, 12. februar 2016:

Genopliv USA's rumprogram! Genopliv en vision for fremtiden!

Dette fredags-webcast vil fokusere på LaRouches nødmobilisering for at genoprette det amerikanske rumprogram og gøre Barack Obamas ødelæggelse af rumprogrammet til det mest fremtrædende tema i spørgsmålet om nødvendigheden af at stille ham for en rigsret som præsident for USA. Engelsk udskrift.

This Friday's LaRouchePAC webcast will focus on LaRouche's emergency mobilization to restore the American space program and make its destruction by Barack Obama the most prominent feature of his necessary impeachment as President of the United States.

Transcript-MATTHEW OGDEN: Good evening! My name is Matthew Ogden, and you're joining us for our weekly Friday evening broadcast, here, from larouchepac.com. This is our webcast for February 12, 2016. Today is Abraham Lincoln's birthday. I'm joined in the studio today by Jeffrey Steinberg from *Executive Intelligence Review* magazine, as well as Megan Beets and Ben Deniston from the LaRouche PAC science team. I'm also joined, via video, by a special guest again this week – Kesha Rogers, joining us from Houston, Texas.

We have all just come from a discussion that we had with both Mr. LaRouche and Mrs. Helga Zepp-LaRouche. I think the content of the presentation that you'll hear tonight is directly informed by the tenor of that discussion. It's very clear that

there are immediate problems, an immediate crisis, which must be addressed and must be resolved, that are right in front of us as we speak. However, that will be the subject of the answer to our institutional question, which we have decided to leave to the end of tonight's broadcast.

To begin with, we have the responsibility to take a step back and look at the much bigger picture. We have a responsibility of leadership, as an organization, and as a movement which involves the viewers of this webcast tonight. That responsibility of leadership requires us to go far beyond these immediate challenges, to look into the future, and to imagine what mankind can be, what mankind must be, and to take the necessary action to bring that future into being.

The recent attention to the incomparable genius of Albert Einstein that has been forced upon us by a very interesting outcome of an experimental investigation that has just had results that were reported yesterday, forces us to consider, however, not just the outcome of that experiment, but forces us to consider what mankind as a species is capable of, and what the identity of mankind as a species must become in a self-conscious way.

This is something that we're going to take up in much more detail a little bit later in the broadcast tonight, but what we begin to consider, is that the space program as we knew it from President John F. Kennedy and others, is the necessary ingredient of a mission of any civilization which is worthy of representing mankind as a species on this planet. Mankind must not be a creature of the Earth. Man is not an Earthling. Mankind must be a creature of the stars! He must learn, both physically and mentally, how to navigate that wide ocean which is outer space. He must come to know what he does not know. He must come to understand the inner workings of the galaxy which he is an integral part of, and also other galactic systems. And, he must come to know his role as a species within that complex of galactic systems which comprise the Universe as we

know it today.

In doing so, man affirms his nature as a species completely unique from all other species. Mr. LaRouche was emphatic that the insights of Vladimir Vernadsky and his understanding of the noösphere, and the uniqueness of the human mind and the human species as a whole, setting mankind apart from the animals, is something which very few people understand today, but was a very crucial investigation into the nature of the human race. Coincidentally, Vladimir Vernadsky and Albert Einstein were direct contemporaries.

We made great leaps, giant leaps, in this direction of man as a galactic species, not an earthbound species, with our landing of men on the Moon during the Apollo project of the 1960s and 1970s, and other great accomplishments of that era. To a certain extent, the legacy of that era has continued along certain trajectories. But since that time, when the mission of man leaving this planet was a professed mission of the United States government itself under the figure of John F. Kennedy, since that time, our progress in that direction has been moving backwards, compared to where we should have been, where we should have come by now, had we continued that directionality, and especially compared to what other countries, most notably China, have now accomplished and are committed to accomplishing further in the very near future ahead.

As President John F. Kennedy was wont to say in several speeches that he made, where he quoted Scripture: "Where there is no vision, the people perish." And that is absolutely true today. That is what the last 50 years of a "backwards progress" has brought us, as an American people – as we've presented repeatedly over the past several weeks in this webcast – and as a trans-Atlantic system, where face an absolutely dire crisis – economic, social, and military crisis today.

Our job here this evening, is to take the necessary steps to restoring that vision, and there's nobody more qualified to that, in my opinion, than my good friend Kesha Rogers. Following the remarks that Kesha makes, we will have follow-up remarks from Megan Beets, who will elaborate much more on what China is doing in their ambitious space program and where that's come from in the recent years, and where that's going towards. Ben Deniston will follow up immediately after her, to elaborate a little bit more of what the necessary *insight* into the genius of Albert Einstein and Vladimir Vernadsky must be, from the perspective of this recent experiment that affirmed many of Einstein's hypotheses that he made nearly a century ago.

For those of you who may not know, or may need to be reminded, Kesha Rogers was the Democratic nominee for Congress in Texas's 22nd District *two years in a row* – the 2010 elections and the elections in 2012, which, I'm sure, was a real thorn in the side of the political hacks in that area. She established her campaign based on the idea that we must revive NASA, restore NASA, despite the attempts by the Obama administration to destroy what NASA was committed to doing.

In 2014, Kesha expanded on her successes as an electoral candidate in the previous two elections, and declared a state-wide race for United States Senate, which, despite the fact that she was massively outspent by the Democratic Party establishment and by their chosen candidate, she came so close in the preliminary primary elections, that she forced those primaries into a runoff election, and received not just national prominence, but international prominence as a very significant political figure.

So, without more said about Kesha's unique role in this mission to restore the vision to the American people, I'd like to introduce to you, Kesha Rogers.

KESHA ROGERS: Thank you, Matthew! Well, I think what you've

laid out, and also in the discussions we had from Mr. LaRouche, one thing that's important to point out is, this is the level of discussion which is absolutely critical to revive the educational and human commitment that has been lost in our society. The real question is, when we're dealing with the space program – and this is what's not being discussed in any of the political debates or amongst the space community itself – is this question of what is the nature of man; what is the responsibility to the understanding of the mind of man as different from any other species, animal species, out there.

I've gone to a number of events in the NASA community with certain representatives of the space community. You have this discussion where people want to talk about innovation or something of that nature; but what's missing right now, is that there's no real discussion on the principle of true discovery, on the principle of true creativity. If you're going to get back to the foundation of what our space program truly represents, then that has to be the focal point of what is understood and what we're fighting for. Looking at the space program, one of the things that is extremely important right now, is that what has been a dividing line, is this very question of what is the nature of man. It's not about money, or it's not about what projects are more reasonable or will actually work better; but more so it is what is the destiny of mankind to discover and to do what has never been done before.

I love the remarks from Mike Griffin, former NASA Administrator, who I believe made them in 2006, working under the [George W.] Bush Administration, who demonstrated the idea that mankind has always committed itself to doing that which is going to leave something behind for the children, grandchildren, next generations – the building of great cathedrals. We think about Brunelleschi or Charlemagne, those individuals who played a significant role in creating something that they weren't going to be able to see themselves, that they may not be able to participate in; but knew that their responsibility

was to actually create for the future. I think that's the ultimate question right now. What has been done in the progress of the society of mankind has been with the intention of creating for the future.

When you take the conception of the future out, and that human beings have no ability to actually determine or act upon that future, that was the understanding of the fight between Zeus and Prometheus, [where] Prometheus had a higher conception that mankind can know, and not only know, can actually act on and create the future.

How do we do this? We do this through the basis of discovery. We do this through the basis of understanding that human beings don't have to live like their fathers and grandfathers before them, like the beavers, before them. We can create new discoveries! And that's what we're finding and which has been essential in understanding what the space program brings us, and the understanding of the new principles that were put forth in development of what you see in terms of the beautiful ideas that foster the creation of such wonderful and beautiful cathedrals; that mankind not only just enjoys, in terms of aesthetic beauty, but also which has created the ability for a mastery of science that had never been known before.

That's what the space program represents! The same idea is actually recognized, when you look at music, what great Classical composition truly represents. The fostering of our society has been, always, to take the discoveries of mankind to the next level, to a higher conception, to a higher principle of mankind. The space program represents not just a program itself, but is what is the destiny of mankind.

I want to reiterate the beautiful example, again, of Krafft-Ehrlicke, because I think this gets at the truly beautiful and fundamental idea of that conception, as to why we have to have a space program. It is only for those very reasons, on the conception of what is the destiny of mankind, what is our

responsibility. This is what we should be addressing in our education systems; that, as [krafft-]Ehrlicke explained, "The concept of space travel carries with it enormous impact, because it challenges man on practically all fronts of his physical and spiritual existence. The idea of traveling to other celestial bodies reflects the highest degree, the independence and agility of the human mind. It lends ultimate dignity to man's technical and scientific endeavors. Above all, it touches on the philosophy of his very existence."

And what we have to address in terms of looking at what has been lost in the space program, is that very conception of touching on that which is human. And identifying that which only mankind has the ability, based on our creative powers based on the image of the Creator, to be able to actually participate in. And we have taken that away. We've taken it away through the actions of the last two administrations through a policy of capitulation to Wall Street and a bankrupt financial system. The idea that our mission, as China has clearly set forward, and the paradox in that is the fact that we have been denied access through the insanity of certain Congress members and people who have taken away the collaboration, for human beings to collaborate on discoveries that are going to impact all of mankind. By denying the access of NASA per se to work with China, this was known as a clear understanding that nations had to work together if we were going to actually address the problems on Earth facing mankind, that were going to be addressed through discoveries that were going to benefit all mankind.

So that's what we have to address right now. Can we get back to that understanding once again? What is going to be our direction? What type of future are we going to see – are we going to create, I should say, on the progress of where society and civilization are going. And I think what we are seeing coming down the pike in terms of a continued escalation toward war and chaos, we have a clear dividing line in front

of us. And this is extremely important that the space program has – what it represents gives us a commitment again toward restoring a new direction for mankind. And doing what it is that is our responsibility and intention to do.

OGDEN: Thank you, Kesha. Now let me ask Megan Beets to come to the podium.

MEGAN BEETS: So Kesha referenced German space pioneer Krafft-Ehrlicke. I'd like to reference another German space pioneer, who lived at the beginning of the 1600s – Johannes Kepler. And Kepler also identified the Moon as a very unique place, and a unique destination for mankind. In 1608, he authored a really beautiful, fanciful document called "The Dream"; in which he imagined a journey to the Moon, and described and unfolded in his imagination what astronomical observation would be like from the vantage point of the Moon. Taking man off of Earth, taking man's mind off of Earth and reconstructing the structure of the Solar System as seen from the vantage point of the Moon.

Now, very interestingly, he also discussed and imagined what the unique differences might be between the near side of the Moon – which we see every night when we look up into the sky and see the Moon – and what the differences would be with the far side of the Moon, and what those unique characteristics might be.

Now, 400 years after Kepler wrote this, man for the first time is finally planning to land on that far side of the Moon. Just a little over two years from today, China plans to send its Chang'e 4 lunar mission to go to the Moon, and for the first time in mankind's history, to perform a soft landing on the far side of the Moon. The far side of the Moon is a very unique place; it's unique in terms of the Moon itself. It presents geological characteristics which we believe to be quite different from the near side. It presents resources such as Helium-3, which might be in higher quantities than on the

near side of the Moon. But it's also a very unique vantage point in terms of the Solar System itself; allowing us to perform astronomical observations in wavelengths which we just simply can't see from anyplace near Earth or Earth's orbit.

So, as Kepler foresaw in a sense, the far side of the Moon is a beginning point for us to begin to exercise our creative play; and to begin to peer out into the Solar System and the galaxy beyond and reconsider the processes of that Solar System as something that might be different than anything we've known before. So this landing on the far side of the Moon will come precisely one year after China does something else; which is sending their Chang'e 5 mission as a sample return mission, to land on the surface of the Moon, sample lunar material, rendezvous with an orbiter, and send this lunar sample back to Earth. This is the first time this has occurred in over 40 years, and using entirely new and different technology. Now that 2017 sample return mission is coming roughly after three years after something which happened just one year ago; which was China's Chang'e 5T – for test – mission. Which sent an orbiter to the Moon which went around the back side of the Moon, sent back some beautiful images from its orbit around the Moon; sent a capsule from lunar orbit back to Earth orbit, which was able to make a successful re-entry onto Earth and be recovered by Chinese space scientists. Again, this is the first time anything like this has happened in over 40 years.

Now, an important element for China's space program is its quest for a very rare isotope for helium. Helium-3, which, as has been said by the father of the Chinese lunar program, Ouyang Ziyuan, is a unique fusion fuel which could power the Earth as far into the future as we could think. This is a fusion fuel which is very, very rare on Earth; but which exists in abundance on the Moon. Another promise of the Moon drawing mankind in to a higher level of power and a higher level of existence.

Those are the very recent and also immediate future plans and accomplishments of China in space. Going back to 2007, just prior to the launch of the very first phase of their lunar program, the Chang'e 1, China's newspaper interviewed 10,000 Chinese youth. And of those 10,000 young Chinese, 99% were following the developments of the lunar mission; another 90% believed that they one day would travel to the Moon. This remarkable progress of China in their Moon program has been complemented by a very robust, in terms of the success of the accomplishments, manned space program – the Shenzhou program; which began in 1992, and is coupled with the Tiangong program, the space station program. So, it was in 2003 that China put its first man into space. It was five years after that that China put the first man into space to perform the first space walk of China; which was beamed back down to Earth in a live broadcast. In 2012, China sent a Shenzhou mission up into space to rendezvous and dock with the first component of their space station; the Tiangong I. The crew rendezvoused with the space station, opened the portal and entered the space station to beam photographs and video back down to Earth. Only one year after that, the next Shenzhou mission rendezvoused with the same component of the space station; the astronauts entered the space station, and one of the astronauts taught a simple physics class, performing simple physics experiments live to 60 million Chinese students in classrooms on Earth.

This year, 2016, the second phase of the space station, the Tiangong 2, will be sent up; shortly followed by the next manned mission to rendezvous with the space capsule. Now this is progress towards a full-size space station, which is expected to be launched in the early 2020s; which will permit long-term habitation and scientific work in space. Which is expected to be completed roughly at the same time as the International Space Station is decommissioned.

So, that's a very brief overview, but I want to make two points on this. Number one, the entire Chang'e lunar

exploration program and the manned space program, including the space station, is vectored toward establishing mankind on the Moon; not simply a mission to plant a flag and go home. The idea of China is to begin folding the Moon into mankind's sphere of influence; fold the Moon into the noösphere in the sense of Vladimir Vernadsky. But also, to allow the Moon to transform mankind; to allow the discoveries that we make and the secrets of the Moon to change and upgrade man's power in and over the universe. They also plan to use the Moon, very clearly, as a launch pad, a base for further expansion into deep space.

The second point to be made is, that while this progress is being made by China, these missions are being launched by China, this is an international program. This is not for the Chinese; and they've been very clear about that. China has nearly 100 agreements for space cooperation with over two dozen countries, which is part and parcel of their win-win cooperation vision for collaboration among all mankind.

Having said all of this, I think it's important to back up and look down on the whole thing. It's not the specifics of what China is doing here which are really the most important thing. What is important is the modality which China has committed itself to. The fact that the minds and the lives of the Chinese people are being engaged in the kind of creative play which we see in the manned space program, and the joy in the accomplishments of that. In the space station program. In their plans for the exploration of Mars and further out into deep space. And especially in their lunar program. This kind of creative play and progress is moving mankind as a species closer to what the German space pioneer Krafft-Ehrlicke called not homo sapiens, but "homo extraterrestris". Mankind becoming a new species which is not based on Earth, but which is based in the Solar System as a whole. It's in that sense that China today, with their commitment to their space program, with their commitment to involving people around to the world to

participate in these kinds of accomplishments. It is in this sense that China today is leading the cause of humanity.

BENJAMIN DENISTON: Thanks, Megan and Kesha. Maybe just to pick up off directly what we were just presented with China's focus, I just wanted to highlight some of what Mr. LaRouche was emphasizing today on the importance of this for uplifting mankind to a new level. And as we discussed last week, we have some very important elements with the lunar far side, which Megan referenced. This is a unique capability mankind will have when accessing the far side of the Moon, to give us a completely new perspective on the universe. But I want to just – coming off of Mr. LaRouche's emphasis earlier today, and what Kesha was just bringing up, I want to emphasize that this is not just the ability to discover the currently unseen. We'll see new things, but the point is, this will give us the ability to discover what is currently unknown. What does that mean? What does the unknown mean? This requires a fundamental return to real science, is what Mr. LaRouche was emphasizing earlier today. A real, true scientific conception of mankind as a creative force in collaboration with a creative universe. And today, as was mentioned, we have the excellent standard of Einstein brought to us again today, with the confirmation of something he had forecast a century ago; which was the existence of so-called "gravitational waves", or waves in the space-time characteristics of the universe. This is getting all kinds of media headlines, media attention, coverage all over the place. I think it's a pretty remarkable thing to reflect upon; just the very conception of waves, changes in the structure of the very space-time fabric of the universe; which Einstein had forecast, and expected to be there. And we're finally with our technology, catching up to where Einstein had said we would be, over a century earlier; confirming what he had expected with his conception of gravity.

You can read plenty of media coverage about this particular

confirmation of Einstein all over the place now. But take a look at Einstein himself; look at Einstein's conception of gravity as a curved space-time. And Einstein, as a scientific thinker coming out of very specific scientific tradition, explicitly referencing back to the work of Riemann and Gauss. Riemann, somebody who overturned the entire chessboard of science, so to speak, with his calling for the ending of a priori notions of science, of geometry. Including conceptions about space and time, for example, which Einstein demonstrated. You see a direct reflection of orientation of this in Riemann's work, in Gauss' work earlier, who Riemann picked up on.

Look at this another way; what were they overturning? They were saying science, the process of mankind's understanding of the relation of the universe, that must completely rid itself of these a priori notions about space, time, geometry, or what became even worse, the mathematical approach pushed by Russell and his followers. That science must rid itself of these a priori conceptions. The kind of a priori sense perception, that type of a priori geometry of absolute space, absolute time, for example; which are really just a reflection of a sense perceptual reflection of the universe. That real science must rid itself of these conceptions.

What does that leave us with? If we are not going to base, premise science on these a priori notions – or I would say, sense perceptual notions, or you could maybe even say a kind of an animalistic notion, a biological notion of your interaction with the universe. Then what's the basis, what's the substance of mankind's ability to have science, to change his relationship with the fundamental nature of the universe? It's in human creativity; the human mind. The process of human discovery, is the substance of the ability of mankind to change his relationship to the universe; become a more powerful creative force in the universe. And that's what's primary; human creative thought is what tells something about

the fundamental nature of the universe, because that's the basis of the ability of mankind to come into a higher degree of coherence with the fundamental organizing principles of that universe. That it doesn't come from sense perception; it doesn't come from sense perceptual notions. It comes from a specific quality of the human mind, which we can define as human creativity; which is a non-logical, non-deductive process, a uniquely creative process which can't be explained away as a phenomenon of something else. It's its own capability, that Einstein knew; that Riemann knew. That this competent true current of scientific thought has been premised on the knowledge, the recognition, that this is the basis of science; this is the basis of our ability to understand the nature of the universe. This is the basis of the nature of the universe itself, if you invert it and understand it that way; that human creative thought is the key issue. Which means that mankind is a creative force in a creative universe. We're in a very real scientific sense, a co-creator in a process of creation.

And I think it's worth just highlighting another of Einstein's insights into this reality of the true nature of science, the true nature of mankind. Interestingly, this takes us away from the very large, as Riemann had discussed, into the very small. And if you look at Einstein's work on the very small, on the nature of atomic processes, sub-atomic processes; the activity in the very, very small, so-called quantum processes. And this was, as most people are familiar, this was the subject of a major scientific debate and fight at the time about what is the nature of causality? What is happening on these very small quantum scales? And Einstein was adamantly fighting against this hardcore reductionist approach that tried to just say everything on this level is purely statistical; there's no cause that can be known, it's just a statistical random process with no causality and no ability to know causality.

And people are probably more familiar with Einstein's famous

quote that he doesn't think God plays dice; he doesn't think the universe is, in its essence, just organized around completely random randomness. That's the more well-known quote. He clearly had more developed thoughts than just that. In another discussion, he had said, if we want to actually understand causality on this level, understand the nature of quantum processes, perhaps it's our own notion of causality which is what needs to be overthrown. It's not, is the quantum world, the very small, deterministic in the way we were thinking about deterministic causality before, vs. just statistically random; or is it that our idea of causality is too simple, is wrong? And he used the example of a Bach fugue, a musical composition; and he said, our current notion of causality is equivalent to a very beginner trying to play a Bach fugue on the piano by just going one note to one note to the next note to the next note, in a linear fashion. And he says, you ruin the piece that way; the conception doesn't come across, because a Bach fugue is not organized as a linear sequence of notes. There's a certain conception and intention governing the piece as a whole; and all of the individual components, the keys are organized in a completely different fashion than a linear causality.

So if you want to understand quantum processes, if you want to understand what's happening in the very small, we should reflect upon the ignorance of our own notions of causality; and look to insights to causality and organization which are coherent with the characteristics of human creative thought. That human creative thought and human creative discovery are what we know are the things that enable mankind to create higher states of organization; to make new fundamental scientific discoveries. And that is what therefore tells us something about the nature, the fundamental organization of the universe as a whole.

So, I think we look to the Moon, we look to mankind going into space; but we need to look to this prospective future from

this proper standpoint of mankind having an obligation to be a fundamentally creative driving force in a fundamentally creative universe. That the only real science is a science of mankind as a co-creator in a creative universe. And Einstein certainly understood that from his own perspective, and the future development of mankind requires the Einstein standard today to be applied.

OGDEN: Thank you very much. What we're going to do next is, I will read our institutional question for this evening; and Jeff Steinberg will deliver a more elaborated answer encapsulating some of Mr. LaRouche's responses to it. It reads as follows: "Mr. LaRouche: The World Health Organization has declared the Zika virus a global public health emergency. The National Institute of Health calls it 'a pandemic in progress'. The infection is suspected of leading to thousands of babies being born with under-developed brains. Some areas have declared a state of emergency; doctors have described it as a pandemic in process, and some are even advising women in affected countries to delay getting pregnant.

"Mr. LaRouche, in your view, could the Zika virus become a major global pandemic; and in your opinion, how can the spread of the virus be stopped?"

STEINBERG: Thanks, Matt. I'll refer people to an article that's published in the current issue of *Executive Intelligence Review*, the issue dated February 12, 2016, which takes up some technical questions which I'm not going to get into here. There are serious questions about whether or not a British company produced a genetically modified mosquito, ostensibly aimed at curbing the spread of Zika virus and other mosquito-borne viruses; and that there were poor controls over it. There were other factors that may have contributed to this now becoming a very dangerous global pandemic.

But I think we've got to step back and take a different perspective on this. As early as 1975, Lyndon LaRouche

directed a biological holocaust task force with the question on the table of whether or not the conscious policies of the British monarchy and other allied institutions, such as the International Monetary Fund and the World Bank, were creating the conditions willfully for a new biological holocaust by virtue of austerity policies. Literally genocide policies that would have the effect of breaking down the systems that had been built up over centuries for dealing with and avoiding the spread of the kinds of diseases than can create mass-kill pandemics of the sort that we saw in Europe in the 14th Century, where one-third of the population and half of the parishes of continental Europe were wiped out in a relatively small period of time. In other words, the question is, are we dealing with the consequences of what can justifiably and fairly be called a Satanic policy coming from certain leading British oligarchical circles with their co-thinkers and allies around the world?

That biological holocaust project, that was directed by Mr. LaRouche, came as the result of the ending of the Bretton Woods system, and the shift of the IMF and World Bank towards policies of promoting population reduction, the fraudulent concept which you should understand as the result of what we've discussed here this evening, of limits to growth. And in particular, from that period of early 1970s moment onward, the advent of a fundamental assault against basic science, taking the form of various Green policies that repudiate the very nature of man as a creative species; whose very existence is based on the idea that mankind will make discoveries that will give mankind a greater understanding of how the universe works. Knowing that those discoveries will lead future generations to make even greater discoveries.

And that basically, within that possibility, every child born on this planet, should have the ability – through proper nurturing, proper education – to be able to make the kinds of discoveries that were made by people like Einstein, like

Kepler, and others. This is the nature of mankind. And to the extent that there are policies that are put forward that deter mankind from realizing its true nature as the only known creative being in the universe; this is, in fact, indeed, a Satanic policy.

So, we're dealing with a situation where there will be concrete initiatives taken to come up with an understanding of how the Zika virus has been spread; an understanding of what emergency measures can be taken; plus, the development of protective measures like vaccines and things like that. But on a much larger scale, we've got to look at the massive crimes against humanity that are being committed by virtue of the conscious assault against the kind of scientific education that leads to more and more people being actually able to participate in what it means to be truly human.

So, if you want to talk about a deadly virus that has to be stopped, let's talk about President Obama's policy; which has been to systematically shut down the entire NASA space program. Remember that at the beginning of the Obama administration, there were plans under way to replace the Shuttle program with the Constellation, which was to be a new rocket system for delivering man into space exploration. In his very first budget, President Obama canceled the Constellation program; knowing full well that with the cancellation and ending of the Shuttle program and the ending of Constellation, that there would be wide gap in the ability of the United States to even engage in any kind of manned space activity without hitching a ride from China or Russia, or one of the other nations that was going ahead with these programs.

Now we find that the rationale that President Obama used for canceling Constellation was that there was another rocket program called the Orion, which offered better prospects than Constellation. Well, what's happened systematically over the course of the Obama Presidency, is once Constellation was

canceled and literally shut down, you had the cancellation through attrition of budgeting, to where now the Orion program has been canceled as well. Major projects for the kind of exploration that Megan described; developing windows into the universe through the back side of the Moon have been shut down, and stripped or greatly reduced from the NASA budget in favor of "Earth science". Which means the spreading of the false propaganda about the causes of global warming.

These are the policies that kill. That's why the term "Satanic" can be appropriately used. If you take what's happened under the last 15 years, particularly under the last 7 years of the Obama administration; the take down and destruction of America's ability to participate as a qualified partner with nations like China, like Russia, like India in exploring mankind's next discoveries of the universe; you realize that the United States has been done a terrible injustice – it is literally a crime against every citizen of this nation, both current and future citizens – that this has been done, that these programs have been shut down. We know that President Obama, every Tuesday, relishes the idea that he holds a kill session, and comes up with a target list of people to be executed during that next 60-day period; but when you consider the killing of the space program, you've got to consider that this is an act of mass genocide, not just against the present generation, but against future as yet unborn generations that will be dependent on making these kinds of discoveries, branching out deeper into the universe.

And if you take that idea, that understanding of what has been done to us, particularly over this last 7-year period under Obama, and go back and remember; have a clear image in your mind of President John F Kennedy announcing the Apollo program, and announcing that we are going to do this because it represents the challenge to mankind to make great leaps of discovery and to better understand man's position in the universe. And if you consider that his brother, Robert

Kennedy, would have revived and continued exactly that program; had Robert Kennedy not been assassinated, had John Kennedy not been assassinated, where would the United States be today? Would there have been anyone who dared to shut down our space program, our scientific research?

So, this is where we are. Remember the image of John and Robert Kennedy; and remember that we can once again resume that quest for mankind's role in the universe, and to create future generations of geniuses. Because that's the nature of mankind; and it's a sin every time an individual child is denied the capacity to be that kind of creative individual who makes a discovery that impacts on mankind as a whole.

OGDEN: Thank you very much to everybody who participated tonight: Jeff, Megan, Ben, and especially Kesha. Mr. LaRouche, of course, has been very emphatic, as many of you heard him even in the discussion last night during the national activists' call – the Fireside Chat – that Kesha has a very special role to play in her ability to mobilize the American people to restore that vision of the future once again. So, I'd like thank Kesha very much for joining us here tonight. Please stay tuned to larouchepac.com, and good night.

**Uden et rumprogram er der
ingen menneskehed –
»Houston, vi har et problem:
Det er Obama«**

LaRouchePAC havde følgende lederartikler den 9. og 10. februar:

Uden et rumprogram er der ingen menneskehed

9. februar 2016 – Af alle præsident Obamas forbrydelser, fra den økonomiske redning af et bankerot Wall Street til permanent krigsførelse, der er i færd med at drive verden hen mod Tredje Verdenskrig, så er den mest modbydelige forbrydelse af alle den at ødelægge det engang så strålende amerikanske rumprogram. Rumprogrammet, især siden John F. Kennedys præsidentskab, var ikke alene en videnskabelig drivkraft for hele verdens økonomi, men også hele en vision for hele menneskeheden, der frembragte sand kreativitet i ethvert barn og flyttede mænds og kvinders intellekt ind i fremtiden, hvor kreativitet er. Ødelæggelsen af rumprogrammet ikke alene standsede menneskets fremskridt, men tvang det tilbage. Det omstødte historien.

Kravet om at genoprette rumprogrammet, og vores fremtid, for menneskeheden vil være temaet for LaRouchePAC's fredags-webcast den 12. februar. Lyndon LaRouche talte om det i dag som den handling, der kræves for »det menneskelige intellekts genfødsel«. Den 10. februar er Kesha Rogers særlig gæst på LPAC's videnskabelige udsendelse »New Paradigm«; hun fører an i den politiske indsats for et rumprogram i USA. Med dette perspektiv deltog hun i dag i NASA's »åbent hus« i Johnson Space Center i Texas.

En ting er nødvendigt for at bane vejen, og det er at konfrontere det faktum, at Wall Street er bankerot. Gør en ende på bail-out (statslige redningspakker), bail-in (ekspropriering af bankindeståender/-indskud), forbrydelser, svindel og mord.

Se på sagaen om Deutsche Bank – verdens største indehaver af derivater. I mandags faldt bankens aktier mere end 10 procent i forhold til den foregående fredag, og har således oplevet et fald i aktiernes værdi på 40 procent hidtil i år. Midt i

mandagens fald udstedte banken en erklæring, hvor den forsikrede om, at den har midlerne til at honorere sine forfaldne økonomiske forpligtelser. Tirsdag faldt bankens aktier så endnu mere. Så udstedte bankens meddirektør John Cryan en erklæring om, at banken er »bundsolid«. Dernæst sagde ingen anden end den tyske finansminister Wolfgang Schäuble, der var i Paris til en afslappet snak blandt finansminister, til medierne, at han ikke er bekymret for Deutsche Bank.

I realiteten viser Deutsche Banks kvaler og det voksende, finansielle kaos, at selve systemet er dødt og befinder sig i forrådnelsesstadiet.

I den amerikanske Kongres findes midlerne, i form af fremstillede lovforslag om en genindførelse af Glass-Steagall, til at påbegynde en udrensning af alt rodet og bane vejen for sund, økonomisk aktivitet, der kan give kraft til fremtiden, men handling er gået i stå. Ironisk nok vil der finde »reality-udstillinger« sted på Capitol Hill i denne uge: flere senatorer fremviser filmen »The Big Short« – om Wall Streets kriminalitet, den 10. februar; og den 11. februar vil der være en briefing i Senatet om den kendsgerning, at amerikanske landbrugs indkomster er faldet med 50 procent. Vil de, der har øjne, se?

Hvis vi er villige til at se virkeligheden i øjnene, understregede Lyndon LaRouche i dag, »så er ideen om, at man må gøre noget for at være med til at redde bankerne det rene ævl!«

Det haster også med at applikere kravet om den »bydende nødvendige virkelighed« på at se og handle imod den umiddelbare fare for atomkrig. Netop nu mødes NATO's forsvarsministre i Bruxelles, hvor de følger en linje med at satse på mere konfrontation med Rusland og truer med et totalt, atomart Armageddon. Det geopolitiske fremstød fra briterne og Det Hvide Hus går frem for fuld kraft.

I Rusland blev ved daggry den 8. februar en overraskelsesøvelse med militære styrker annonceret i det Sydlige Militærdistrikt, der strækker sig til Sortehavet og det Kaspiske Hav. Med involvering også af det Centrale Militærdistrikts kommando- og kontrolelementer har den fejende aktion tests om mobilitet, der strækker sig over 3.000 kilometer via jernbane, med flåde- og flytransport. Snapmobiliseringen involverer 8.500 tropper, 900 stk. militært hårdt isenkram, 50 krigsskibe og på til 200 fly.

»Houston, vi har et problem: Det er Obama«

10. februar 2016 – Som præsident har Barack Obama drevet USA hen imod krig med Rusland og Kina og berøvet USA for dets videnskabelige identitet ved helt at skrotte den amerikanske rumforskningsmission.

LaRouchePAC's kandidat for det Demokratiske Parti, Kesha Rogers, Texas, erklærede i dag en ny, national mobilisering for at omstøde Obamas ødelæggelse af det amerikanske rumprogram. I 2010 og 2012 vandt Rogers demokraternes nomineringsvalg til Kongressen (Repræsentanternes Hus) med udgangspunkt i banneret, »Red NASA; Stil Obama for en rigsret«.

I et webcast i dag sagde Rogers: »Obamas plan, der går helt tilbage til nedtagningen af rumprogrammet i 2010, er baseret på det faktum, at man fuldstændig har iturevet det, der under præsident John F. Kennedy var et visionært lederskabsperspektiv, som blev nedtaget under Obamaregeringen – og hvor planen var at fremme en nulvækst-politik.

*»I går deltog jeg i et arrangement ved navn »NASA's tilstand«. Mange mennesker så denne begivenhed, som blev transmitteret **live med NASA's direktør, Charlie Bolden**, såvel som også andre*

personer.

»Det, som simpelt hen forbløffede mig, var det faktum, at præsidenten skærer ned på hele budgettet, fortsætter med at skære ned på budgettet for Orion-missionen, den bemandede mission, fortsætter med at nedtage Månemissionen – faktisk er der ikke længere nogen Månemission; og samtidig skærer han ned på alle fusionsprogrammer, skærer ned på programmerne på visse universiteter, såsom Rice Universitetet her i Texas. Præsident John F. Kennedy fremlagde en vision, 'Vi rejser til Månen, og vi gør disse ting, ikke, fordi det er let, men fordi det er svært.' Og hvor man havde en reel vision, en inspiration for hele befolkningen.«

»Direktøren for rumprogrammet fremlægger, at 'Vi er nærmere end nogensinde til at komme til den Røde Planet'. Dette finder jeg paradoksalt ud fra det standpunkt, at vi har afskaffet alle missioner om at komme tilbage til og industrialisere og faktisk udvikle Månen.

Vi må gå tilbage og se på historien med hensyn til, at et visionært lederskab begyndte med de personer, der havde en idé om det menneskelige intellekt, der rakte langt frem i vores Solsystems bestemmelse. Og det var ikke blot en profitmekanisme, eller det drejede sig ikke blot om budgetter og om budgetnedskæringer eller om at forsøge at rejse ud i rummet på et 'discount'-program.

Men, vi gjorde det, der var nødvendigt – fiasko var ikke en valgmulighed – for at sikre, at menneskets fremskridt i rummet var prioritet nummer ét. Og et visionært lederskab er således det ultimative spørgsmål her, og det er, hvad vi faktisk diskuterer her. Det er det, der er blevet fuldstændigt forladt af vores samfund; det, der ikke længere eksisterer.

Jeg vil gerne her give et ægte eksempel på et visionært lederskab:

Krafft Ehrickes store ånd og intellekt, en pioner inden for

rumflyvning, raketvidenskab og ingeniørvidenskab; og Krafft Ehrlicke arbejdede sammen med, og var en student, der udviklede von Brauns ideer og det, der virkelig skabte vores rumprogram og den vision, der bragte os til Månen, med Apollo 11 og frem til Saturn V-raketten.

Men igen, han var udtryk for noget, der tilhørte en højere orden med hensyn til filosofien og tankegangen i det, som han forstod, var grundlaget for rumprogrammet, og som igen var forsvaret for det menneskelige intellekt, og dette menneskelige intellekts kreativitet. Men han siger det smukkere selv. I Krafft Ehrlickes 'Anthropology of Astronautics' fremlægger han disse tre, fundamentale love:

1. Ingen og intet under dette univers' naturlige love kan påtvinge mennesket nogen begrænsninger, undtagen mennesket selv.
2. Ikke alene Jorden, men hele Solsystemet, og lige så meget af universet, som mennesket kan nå ud til under naturens love, er menneskets retmæssige aktivitetsfelt.
3. Ved at gå ud i hele universet, opfylder mennesket sin bestemmelse som et element i livet, der er skænket fornuftens evne og den moralske lovs visdom inde i ham selv.'

»Som jeg sagde før, så advarede Krafft Ehrlicke om, at et samfund, der vendte sig imod ægte fremskridt og vedtog en kurs for nulvækst, grænser for vækst, der er i modstrid med det, han siger i sin første, fundamentale lov, at 'Ingen og intet under dette univers' naturlige love kan påtvinge mennesket nogen begrænsninger, undtagen menneskets selv', så ville man få et samfund at se, der var ophørt med at anerkende sit sande, menneskelige potentiale.«

Ehrlicke skrev: »Begrebet om rumrejser bærer med sig en enorm indvirkning, fordi det udfordrer mennesket på stort set alle fronter af dets fysiske og spirituelle eksistens. Ideen om at rejse til andre himmellegemer reflekterer den højeste grad af

det menneskelige intellekts uafhængighed og adræthed. Det giver menneskets tekniske og videnskabelige bestræbelser ultimativ værdighed. Frem for alt drejer det sig om filosofien for enhver eksistens. Som resultat ignorerer begrebet om rumrejser nationale grænser, afviser at anerkende forskelle af historisk eller etnologisk oprindelse, og gennemtrænger ens sociologiske eller politiske overbevisnings struktur lige så hurtigt som den næste.»

»Og i betragtning af de omstændigheder, som samfundet netop nu befinder sig i, med den fortsatte optrapning af konflikt og spænding mellem nationer, med det, vi ser med det fortsatte fremstød for krig eller optrapningen imod Rusland, imod Kina; det er et angreb på selve dette begreb om det menneskelige intellekt.»

Kesha Rogers har her sat fingeren på *forbrydelsen*, som Obama som præsident har begået: Berøvelsen af USA's mission, og derfor også af dets borgeres intellektuelle evner. Hendes kampagne har til formål at genoprette denne mission.

Titelfoto: Præsident Obama, Michelle Obama og vicepræsident Biden ser på NASA's Lunar Electric Rover under indvielsesparaden i 2009. Af NASA/Bill Ingalls.

DOKUMENTATION:

Obama tilintetgør USA's fremtid i rummet

10. februar 2016 – Barack Obamas budgetanmodning for NASA for budgetåret 2017 markerer første gang, NASA nogensinde er blevet skåret ned til under 0,5 % af statsbudgettet – under årene med JFK's Apollo-program var dets andel af budgettet nær ved 5 %.

Ved at anmode om 19 mia. dollar til NASA skar Obama

Kongressens bevilling til rumagenturet ned med 300 mio. dollar. Men han krævede endnu dybere nedskæringer inden for udforskning af »det ydre rum« og »planeter«, det område af NASA's arbejde, hvorfra nationale missioner i fremtiden kunne vokse frem. Disse nedskæringer tilsammen var i størrelsesordenen 1 mia. dollar iflg. en gennemgang i *USA Today*.

I 2006 var NASA, på trods af års nedgang i ressourcerne, stadig i gang med at udarbejde planer for en Månebase med en fremtid med videnskabelig observation af universet og forberedelser til at udnytte Månen, inklusive som en potentiel fremskudt base for rejser til Mars. I nogle versioner af NASA's planer skulle Månebasen ligge på bagsiden.

Det skrottede Obama i 2009-10 ved at aflive Constellation-programmet og således gøre Månen utilgængelig på ubegrænset tid, og med en formel afvisning af det som mål.

Nu er Kina og Rusland de nationer, der planlægger robot- og menneskelig landing på Månen – muligvis som et samarbejde – anført af Kinas netop bebudede plan om at starte en base på Månens bagside i 2018-20.

Da Obama aflivede Constellation, hævdede han, at USA i en eller anden fremtid kunne rejse direkte til Mars med et nyt Space Launch System (SLS) og »Orion«-program. Nu, i FY2017-budgettet, afliver han dem i realiteten; han ville have gjort det allerede, hvis ikke Kongressen havde insisteret på at investere omkring 10 mia. dollar i SLS/Orion siden FY2011.

For SLS, f.eks., var Kongressens bevilling i FY2016 omkring 2 mia. dollar; Obama anmoder om 1,3 mia. dollar i FY2017.

Det, som Obama ønsker at øge i NASA's budget, er »videnskaber om Jorden« – detektering af klimaforandringer, i hans syge grønne hjerne, til gavn for at drive menneskelig videnskab og teknologi tilbage til fortiden. Som *EIR*'s stiftende redaktør, Lyndon LaRouche, beskrev det, »Ved at annullere rumprogrammet,

skruer du [Obama] historien tilbage i tiden.«

Formanden for Repræsentanternes Hus' Videnskabskomite, Lamar Smith (R-TX), fordømte omgående Obamas budget i en udtalelse til *Ars Technica*, som et »ubalanceret forslag, der fortsat binder vore astronauters fødder til jorden og gør en Marsmission stort set umulig.«

Men den virkelige kamp vil komme, ikke fra nedskæringsforvirrede Republikanere, men fra aktivister med ledere som LaRouche-demokraten Kesha Rogers fra Texas, der to gange vandt primærvalgene til Kongressen med planen: »Red NASA: stil Obama for en rigsret.«

Genialitet er i universet, og det er stærkere end det onde, vi er oppe imod

Det tilkommer jer, det amerikanske folk, at forstå og handle på den moralske fordel, der nu er blevet fremlagt gennem Kinas og Ruslands handlinger, især Kinas, og som repræsenterer en ny fremtid for menneskehedens fremskridt i rummet og gennem en »win-win«-strategi om samarbejde mellem alle nationer. Den vision, som Kina og dets rumprogram har fremlagt, om at udforske Månens bagside, blive de første til at lande der og gøre, hvad ingen nation hidtil har gjort, vil ikke alene være

en stor sejr for Kina, men for hele menneskeheden.

Det var den samme vision, som USA repræsenterede gennem præsident John F. Kennedys vision og lederskab, da han i 1961 for nationen og hele verden fremlagde forpligtelsen til at landsætte en mand på Månen og bringe ham sikkert tilbage til Jorden.

Download (PDF, Unknown)